

Голові спеціалізованої вченої ради
Д 08.080.09 у Навчально-науковому
інституті державного управління
Національного технічного університету
“Дніпровська політехніка”
доктору історичних наук,
професору Є. І. Бородіну

ВІДГУК

офіційного опонента доктора наук з державного управління, професора Петровського Петра Михайловича на дисертацію Корнієвського Сергія Володимировича на тему: «Теоретико-методологічні засади публічного управління регіональним розвитком в Україні», подану до захисту на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління

Актуальність обраної теми дисертаційного дослідження

Актуальність дисертації на тему «Теоретико-методологічні засади публічного управління регіональним розвитком в Україні» виокремлюється через ряд ключових факторів, що впливають на сучасну динаміку регіонального розвитку в країні.

По-перше, Україна перебуває в стадії активного формування своєї регіональної політики, що вимагає ретельного аналізу та концептуального підґрунтя для ефективного управління. Регіональний розвиток стає одним із пріоритетів державної політики, особливо у контексті децентралізації та реформування місцевого самоврядування.

По-друге, у зв'язку з економічними, соціальними та політичними викликами, які стоять перед країною, необхідно знайти ефективні методи та інструменти для забезпечення сталого розвитку всіх регіонів. Це вимагає не лише впровадження передового досвіду, а й розробки власних підходів, адаптованих до специфіки українських реалій.

По-третє, зростаюча потреба у вдосконаленні засобів управління вимагає наявності чіткої теоретичної бази, яка б дозволяла розробляти та впроваджувати ефективні інструменти регіонального розвитку. Дисертація є суттєвим внеском у теоретичний базис досліджень у цій сфері та спрямована на сприяння розвитку публічного управління в Україні в цілому.

Отже, дисертація на цю тему не лише відповідає сучасним викликам, але й має значення для подальшого розвитку регіонального управління в Україні.

Автор дисертаційного дослідження наголошує, що процеси регіонального розвитку залежать від безлічі аспектів, що стало причиною втілення більш сучасних підходів до визначення його базових політичних засад. В сучасних

умовах превалювання економічних чинників замінюється врахуванням екологічних, соціальних та управлінських чинників у розвиткових процесах. Гендерні, міжкультурні аспекти та проблеми безпеки гармонійно об'єднуються та викликають необхідність створення такої політики регіонального розвитку, яка б забезпечила максимальну перевагу і доступність можливостей для кожної людини у регіоні, а проблеми теоретико-методологічного забезпечення публічного управління регіональним розвитком в Україні зумовлюють актуальність цього дослідження.

Одним з інноваційних напрямів політики регіонального розвитку є міжрегіональна інтеграція. Питання міжрегіональної інтеграції досі не посіли належного місця, як у вітчизняному науковому просторі загалом, так і в науці публічного управління зокрема.

Через широке проблемне поле інтеграційних процесів питання міжрегіональної інтеграції розглядаються у науковій літературі з різних поглядів з превалюванням досліджень економічної складової. Водночас проблематика впливу публічно-управлінських рішень на інтеграційні процеси в регіонах залишилась практично поза увагою науковців. Тому актуалізується формування теоретико-методологічного підґрунтя для наукового забезпечення діяльності органів публічного управління у сфері побудови оптимальних міжрегіональних зв'язків.

Визначення методологічних складових міжрегіональної інтеграції сприятиме діяльності органів публічного управління у сфері формування ефективної політики регіонального розвитку через визначення перспективних напрямів міжрегіонального співробітництва, становлення нових форм та механізмів міжрегіональної взаємодії та ін.

Отже, серед векторів удосконалення політики регіонального розвитку у сфері міжрегіональної інтеграції обрано: підвищення ефективності впровадження у вітчизняну практику публічного управління концепції розумної спеціалізації як важливого інструменту сприяння міжрегіональному співробітництву; багатокритеріальний підхід до відбору міжрегіональних проектів; імплементація мережевих методів у процесі публічного управління міжрегіональною інтеграцією; впровадження платформного управління міжрегіональною інтеграцією. Концептуалізація платформного управління процесами міжрегіональної співпраці забезпечить координацію взаємодії органів влади, громадян, неурядових організацій та бізнесу у процесах прийняття рішень з метою підвищення ефективності публічного управління регіональним розвитком в Україні.

Дисертаційне дослідження Корнієвського Сергія Володимировича на тему: «Теоретико-методологічні засади публічного управління регіональним розвитком в Україні» є актуальним, вирішує завдання науки державного управління щодо формування теоретико-методологічних засад діяльності органів влади у сфері формування та реалізації політики регіонального розвитку.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій сформульованих у дисертації

Основні наукові результати дисертаційної роботи Сергія Корнієвського є належним чином обґрунтованими й підтвердженими участю автора в їх апробації та впровадженні в органах державної влади, а основні положення, висновки і рекомендації, сформульовані автором, відповідають вимогам до дисертаційних досліджень, визначеним МОН України.

Головна наукова проблема, вирішенню якої присвячена дисертація, у тексті розкрита комплексно; здійснено ґрунтовний аналіз наукового доробку щодо досліджуваних за даним напрямом питань. Зміст роботи та наукових публікацій автора за темою дисертаційного дослідження демонструє відповідний рівень обґрунтованості отриманих наукових результатів, вказує на їх беззаперечну достовірність.

Дисертант показав добре володіння методологічними навичками підготовки дисертаційного дослідження. Про це свідчить використання сучасних методів наукового пошуку. У дисертації застосовувалися загальнонаукові та спеціальні методи дослідження, зокрема:

- метод аналізу дозволив здійснити відбір наукової інформації за темою дисертації, розкрити напрацювання вітчизняних та закордонних вчених у цій галузі, виявити недостатньо досліджені питання, розроблення яких, власне, і лягло в основу дослідження методологічних засад публічного управління регіональним розвитком;
- метод синтезу дозволив узагальнити теоретичний зміст і складові методологічного базису публічного управління регіональним розвитком, запропонувати структуру методології міжрегіональної інтеграції;
- систематизація підходів до змісту поняття “регіон” надала можливість запропонувати його визначення;
- завдяки використанню методу класифікації проведено класифікацію законодавства, яке впливає на регіональний розвиток та класифікацію цифрових платформ за їх моделями;
- метод типології використано для дослідження підходів до типологізації стратегічного менеджменту;
- узагальнення основних положень теорії мереж забезпечило надання певних висновків щодо її застосування у питаннях міжрегіональної інтеграції, а також узагальнення визначень поняття “цифрова платформа” сприяло розробці концепту платформного управління процесами міжрегіональної інтеграції в Україні;
- методи ранжирування та абстрагування надали можливість визначити наповнення рівнів конкретизації та спрямованість цілей стратегій розвитку областей України на період 2021-2027 років та виявити ступінь впливу цих документів на процеси міжрегіональної інтеграції;
- використання системного підходу для встановлення поняттєвих

меж міжрегіональної інтеграції дало змогу визначити основні складові процесу міжрегіональної інтеграції;

- метод абстрагування в поєднанні з системним методом дозволили виділити найістотніші проблеми, що склалися у сфері формування та реалізації політики регіонального розвитку, здійснити їхнє узагальнення;

- метод формалізації використано в ході розробки методики багатокритеріальної оцінки міжрегіональних інвестиційних проєктів;

- метод єдності історичного й логічного підходів використовувалося під час дослідження закономірностей розвитку формування та реалізації регіональної політики;

- метод порівняння надав можливість визначити відмінності між поняттями “регіональний розвиток” та “розвиток регіонів”, відмінності між сучасним децентралізованим підходом до публічного управління регіональним розвитком і традиційним підходом вертикального управління “зверху вниз”, відмінності між регіональною політикою ЄС і національною політикою регіонального розвитку, а також відмінності між приватними та державними цифровими платформами;

- використовуючи метод моделювання побудовано структурно-функціональну модель регіонального системного утворення.

Сформульовані дисертантом наукові положення, висновки та рекомендації підтверджені аналізом понад 400 найменувань наукових джерел, значна частина з них - англійською мовою. Висновки за кожним з розділів наукової роботи та загальні висновки узагальнюють результати дослідження.

Достовірність і наукова новизна результатів дослідження

Сергій Корнієвський обґрунтовано формулює наукову новизну дисертації, що полягає у досягненні нових наукових результатів, що в сукупності вирішують актуальну наукову проблему з обґрунтування методологічних засад, а також розроблення науково-практичних рекомендацій щодо публічного управління регіональним розвитком в Україні. Автором роботи, вперше, серед іншого, - розроблено структурно-функціональну модель регіонального системного утворення, що забезпечує ідентифікацію основних учасників у економічній, соціальній, екологічній та управлінській підсистемах та встановленню якості їх взаємозв'язків та взаємодії. Також дисертантом розроблені ключові положення концепту платформного управління процесами міжрегіональної інтеграції в Україні, а саме: запропоновані функціональні рівні побудови державної цифрової платформи у публічному управлінні, концептуальна архітектура державної цифрової платформи управління міжрегіональною інтеграцією, під якою розуміється програмне забезпечення з централізованим механізмом управління, яке створене відповідним центральним органом виконавчої влади, для виконання функцій генерації публічно-управлінських рішень щодо побудови ефективної системи міжрегіональних зв'язків.

Належна обґрунтованість наукових положень та висновків дисертаційного дослідження у роботі базується на поєднанні теоретичних та практичних напрямів дослідження. При цьому автору вдалося запропонувати у

висновках до розділів, загальних висновках як окремі теоретичні новації, так і практичні напрями подальшого удосконалення публічного управління регіональним розвитком, що відображено у тексті дисертації та рефераті дисертації.

Зокрема, автором обґрунтовано визначення теоретичного змісту поняття «міжрегіональна інтеграція» як процесу побудови системи взаємозв'язків між соціальною, економічною, екологічною та управлінською підсистемами двох або більше регіональних системних утворень з метою мобілізації і ефективного розподілу ресурсів для досягнення нового, вищого рівня розвитку регіонів, що взаємодіють у спільному сегменті; методологічні складові міжрегіональної інтеграції, які включають: сутність, принципи, суб'єкти та об'єкти, головні фактори розвитку міжрегіональної інтеграції, основні напрями, а також форми та механізми міжрегіональної взаємодії, в тому числі її інституційно-правове забезпечення.

У дисертації встановлено наукові підходи до визначення складових методології дослідження регіонального розвитку, серед яких виділено такі методи: системний, інституційний, діалектичний, структурно-функціональний, соціологічний, історичний, статистичний, ситуаційний, порівняльний аналіз, аналіз і синтез, індукція і дедукція, моделювання, вимірювання, описання, узагальнення, спостереження, картографічний, аналіз документів та ін.; до розробки політики регіонального розвитку в сучасних умовах в Україні, який передбачає реалізацію загальнонаціональних інвестиційних програм, розроблених на основі консультацій з органами влади регіонального рівня, в поєднанні з додатковою регіональною політикою, яка фінансується спільно.

Важливим науковим доробком автора виступила розробка теоретичних положень щодо побудови системної моделі оцінки ефективності міжрегіонального інвестиційного проєкту, яка включає чотири складових – економічну, соціальну, бюджетну та екологічну із застосуванням методу багатокритеріальної оптимізації; методичних основ імплементації успішних світових практик щодо використання підходів смартспеціалізації до активізації процесів міжрегіональної інтеграції.

Повнота викладу основних положень дисертації в опублікованих працях. Основні положення та результати дисертації відображено у 40 наукових працях, серед них: 1 одноосібна монографія, 3 колективних монографії, 18 статей у наукових фахових виданнях, 2 статті у виданнях, включених до міжнародних наукометричних баз Scopus та WoS, 1 стаття у наукових зарубіжних виданнях, 15 публікацій у матеріалах науково-комунікативних заходів.

Значення отриманих результатів для науки і практики. Практичні та теоретичні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи можуть бути реалізовані в процесі реформування державного управління. Основні положення дослідження щодо засад формування та реалізації політики регіонального розвитку впроваджені автором у діяльності компанії Кімонікс Інтернешенел Інк під час реалізації проєкту Агентства США з міжнародного розвитку USAID “Зміцнення громадської довіри (UCBI-4)” у

процесі реалізації стратегічного плану програми направлено на відновлення прифронтових регіонів України; в діяльність Запорізької обласної ради щодо побудови оптимальних міжрегіональних зв'язків; Дніпропетровською обласною асоціацією органів місцевого самоврядування під час експертно-консультативного супроводу об'єднаних територіальних громад; в перспективну діяльність департаменту цифрової трансформації, інформаційних технологій та електронного урядування Дніпропетровської обласної державної адміністрації під час підготовки проєкту Регіональної програми інформатизації «Дніпропетровщина: цифрова трансформація»; в навчальний процес Придніпровської державної академії будівництва та архітектури в ході розроблення навчально-методичного забезпечення освітніх програм.

Оцінка змісту дисертації, її завершеності та відповідності встановленим вимогам

Дисертація С. В. Корнієвського складається зі вступу, п'яти розділів, висновків, списку літератури та додатків. Структура дисертаційної роботи відповідає меті дослідження, є логічною і продуманою.

У першому розділі – *«Теоретичні засади публічного управління регіональним розвитком»* – розглянуто категоріальний апарат дослідження обраної наукової проблеми та визначено його поняття: «регіон», «регіональний розвиток», «політика регіонального розвитку», «регіональне системне утворення» – структуровано зв'язки між ними.

На основі динамічного і структурного підходів до дослідження територіальних аспектів розвитку регіональної системи визначені відмінності між поняттями «регіональний розвиток» та «розвиток регіонів». Запропоновано розуміти під регіональним розвитком такий процес змін у соціальній, екологічній, економічній та управлінській підсистемах регіонального системного утворення, який орієнтований на позитивну динаміку параметрів рівня і якості життя населення на основі збалансованого відтворення потенціалів регіону.

Виділено п'ять ключових відмінностей між сучасним децентралізованим підходом до управління регіональним розвитком та традиційним вертикальним підходом «зверху вниз». З узагальнених висновків стає очевидним, що сучасні підходи до визначення засад політики регіонального розвитку базуються на розумінні, що цей розвиток залежить від множини аспектів. Значення економічних факторів замінюється екологічними, соціальними та управлінськими чинниками.

Розглянуто необхідність удосконалення системи публічного управління регіональним розвитком на базі результатів наукових досліджень вітчизняних учених, які забезпечують науково-методологічне обґрунтування перебігу процесів перетворення, що відбуваються в регіонах України.

Зазначено, що всі сучасні процеси регіонального розвитку в Україні і в Європі відбуваються під одночасним впливом глобалізації, міждержавної інтеграції та внутрішньодержавної інтеграції, які є універсальними, складними і

багатоаспектними процесами останніх десятиліть.

Врахування впливу глобалізаційних чинників на регіональний розвиток сприятиме прийняттю виважених публічно-управлінських рішень у сфері модернізації регіональної політики.

У другому розділі – *«Методологія публічного управління регіональним розвитком»* – визначено, що у зв'язку з тим, що жоден з пізнавальних методів у науці публічного управління не може претендувати на універсальність, зазначається, що дослідження кожного феномену публічно-управлінської діяльності вимагає формування оригінальної дослідницької методології.

Запропонована наступна структура методології дослідження публічного управління регіональним розвитком: загальнонаукова методологія; методологія міждисциплінарного рівня; методологія науки «публічне управління» і методологія наукового дослідження регіонального розвитку.

Проаналізована методологічна база науки «публічне управління», яка включає філософське обґрунтування сучасної парадигми аналізу суспільної реальності, принципів та меж суспільного регулювання, політичного і громадського врядування та публічного адміністрування; теоретичний аналіз форм і наслідків взаємодії суспільних суб'єктів, їх здатності впливати на перебіг подій, здійснювати свідомий вибір цінностей і цілей суспільного розвитку і спрямовувати розвиток в обраному напрямі.

Згруповані певні наукові методи з метою формування методології наукового дослідження регіонального розвитку. Зазначена методологія об'єднує низку методів, що дозволило ґрунтовно дослідити процес регіонального розвитку.

Запропонована структурно-функціональна модель регіонального системного утворення є одним з елементів методології дослідження публічного управління.

У третьому розділі – *«Становлення та еволюція державної політики регіонального розвитку в Україні»* – проаналізовано низку робіт, присвячених дослідженню досвіду формування політики регіонального розвитку країн-членів ЄС, виокремленню певних історичних періодів його становлення. Виявлено, що у переважній більшості наукових досліджень в основу періодизації покладені або економічні чинники (трансформація політики, пов'язана зі зміною цілей, економічних та фінансових механізмів її реалізації), або політичні та правові чинники (трансформація принципів, ідеології регіональної політики, створення правової бази для її реалізації).

Досліджені етапи становлення та розвитку українського законодавства з публічного управління регіональним розвитком. Проведено систематизацію нормативно-правових актів, які унормовують регіональний розвиток та виявлено перспективи удосконалення зазначеної системи законів.

Після проведення аналізу інституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, було ідентифіковано шість етапів його становлення, останній з яких характеризується формуванням державної регіональної політики відповідно до європейських стандартів. Цей етап здійснюється в умовах реформування місцевого самоврядування та територіальної організації

влади в Україні.

В контексті вітчизняних умов особливо актуальним є впровадження моделі політики, яка характерна для унітарних європейських країн. Ця модель передбачає реалізацію загальнонаціональних інвестиційних програм, розроблених на основі консультацій з органами влади регіонального рівня, і синергетичної комбінації з додатковою регіональною політикою, яка фінансується спільно. Основний акцент у такій регіональній політиці робиться на органи влади регіонального рівня, які ініціюють, планують, реалізують та контролюють процеси розвитку.

У четвертому розділі – *«Інструментальне забезпечення міжрегіональної інтеграції як пріоритетного напрямку політики регіонального розвитку»* – зазначається, що однією з основних функцій органів публічної влади на регіональному рівні є забезпечення стратегічного планування розвитку регіону.

На основі проведеного аналізу регіональних стратегій запропоновано ряд рекомендацій з метою поліпшення ефективності їх впливу на процеси регіонального розвитку. Серед цих рекомендацій: узгодження визначених в регіональних стратегіях пріоритетів, цілей та завдань з загальнодержавними програмами та стратегіями розвитку; створення інфраструктури для реалізації регіональних стратегій розвитку, включаючи формування системи відбору найефективніших регіональних проектів та контроль за їх виконанням; врахування необхідності імплементації механізмів комунікації між сферами публічного управління, бізнесом та громадським суспільством на рівні регіонів та інші аспекти.

Аргументується потреба активізувати процеси формування інституційно-правових механізмів міжрегіонального співробітництва на основі аналізу використання регіонами потенціалу міжрегіональної інтеграції на рівні регіональних стратегій розвитку та угод про співробітництво.

Зроблені висновки, що активізація розвитку міжрегіональної інтеграції потребує поліпшення її інституційно-правового забезпечення. Необхідно законодавчо унормувати поняття «міжрегіональне співробітництво» та «міжмуніципальне співробітництво» шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законодавчих актів. Також доцільним є внесення змін до Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки щодо чіткого визначення пріоритетності цього напрямку з метою подальшого унормування розвитку міжрегіонального співробітництва як актуального завдання у регіональних стратегіях розвитку.

Досліджено процес прийняття рішення щодо експертного вибору оптимального міжрегіонального проекту розвитку. Наведено основні складові ефективності, яка виступає визначальним фактором при відборі проекту, а також встановлено її межі. До кожної складової ефективності міжрегіонального проекту запропоновано набір показників, які характеризують її ступінь у порівняних величинах. Застосована методика багатокритеріальної оцінки міжрегіональних проектів.

У п'ятому розділі – *«Напрями вдосконалення державної політики регіонального розвитку у сфері міжрегіональної інтеграції в Україні»* –

доводиться, що в сучасних умовах елементами електронного урядування є електронні платформи громадської участі, в яких органи влади встановлюють правила та забезпечують координацію взаємодії громадян, неурядових організацій та бізнесу у процесах прийняття рішень, а електронна платформа виступає майданчиком переговорів та прийняття спільних рішень. Тобто практичним відображенням ідеї електронного урядування з метою трансформації публічного управління стає концепція платформного управління.

Ідея платформного управління пройшла шлях від візіонерського прогнозу щодо майбутнього публічного управління до успішного практичного впровадження у багатьох країнах як інструменту публічного управління, в тому числі як механізм реалізації концепції ощадливого уряду.

В основу ідеї покладено надання органами влади представникам громадянського суспільства, бізнесу та окремим громадянам баз даних та додатків спільного використання для розв'язання суспільних проблем. На цій основі учасники процесу можуть розробляти власні послуги, що зменшує витрати та час надання послуг, а також дозволяє залучати кінцевих користувачів – представників місцевих спільнот.

В результаті держава стає рівноправним учасником процесів взаємодії на платформах та виступає як постачальник, або споживач товару, роботи чи послуги, крім того є власником платформи.

Впровадження державної цифрової платформи як інструменту управління міжрегіональною інтеграцією сприятиме підвищенню ефективності публічно-управлінських рішень, зниженню транзакційних витрат на управління, а також забезпечить досягнення нового якісного рівня регіонального розвитку в Україні.

Таким чином дисертаційне дослідження С. Корнієвського має логіку наукового дослідження, висновки закономірно слідують зі змісту основного тексту, написаного з дотриманням наукового стилю подання матеріалу. Оформлення роботи у цілому відповідає існуючим стандартам, у тексті зроблені необхідні посилання на цитовані джерела та літературу.

Реферат дисертаційної роботи повною мірою розкриває зміст проведеного дослідження і не містить інформації, відсутньої в дисертації. Анотації відображають основний зміст роботи.

Зауваження та дискусійні положення щодо змісту дисертації

1. У процесі формування теоретичної основи дослідження дисертант присвячує перший розділ дослідженню теоретичних засад публічного управління регіональним розвитком, проводить змістовний аналіз підходів до визначення понять «регіон», «регіональний розвиток», «політика регіонального розвитку», що надало можливість запропонувати власні визначення цих понять, розширюючи межі методологічного базису публічного управління регіональним розвитком. Разом з тим, автор стверджує, що сучасні підходи до формування та реалізації політики регіонального розвитку передбачають побудову багатоаспектної моделі розвитку. Проте зазначена модель подана без

належного обґрунтування і деталізації, не чітко визначена авторська позиція щодо окремих блоків цієї моделі, незрозумілим є авторський підхід до формалізації функціонального та структурного контекстів та їх змісту.

2. Розглядаючи у другому розділі особливості методології публічного управління у дослідженні процесів регіонального розвитку автор дисертаційної роботизазначає, що ця методологія повинна поєднати наступні методи: системний, інституційний, діалектичний, структурно-функціональний, соціологічний, історичний, статистичний, ситуаційний, порівняльний аналіз, аналіз і синтез, індукція і дедукція, моделювання, вимірювання, описання, узагальнення, спостереження, картографічний, аналіз документів та ін. І хоча дисертант змістовно обґрунтовує практичне використання кожного із запропонованих методів у процесах дослідження регіонального розвитку, інституціональному методу приділено набагато більше уваги ніж решті методів. Думається, що це не зовсім науково виправдано, оскільки регіональний розвиток має значну міру свободи, що і передбачає реформа децентралізації.

3. Дисертанту вдалося напрацювати новий підхід до застосування основних положень теорії мереж у питаннях міжрегіональної інтеграції, що дозволить більш ефективно приймати публічно управлінські рішення при формуванні та реалізації політики регіонального розвитку загалом, а також у питаннях міжрегіональної інтеграції зокрема. Однак, на нашудумку, у роботі не наведені конкретні приклади практичного використання цих теоретичних положень у діяльності органів влади.

4. Дисертант достатньо обґрунтовано подає пропозиції та практичні рекомендації щодо аналізу та напрямів впровадження закордонного досвіду формування та реалізації політики регіонального розвитку (розділ 3). Разом з тим, доцільно було такий досвід не лише навести у загальному вигляді, а й подати його на основі аналізу конкретних програм та проєктів регіонального розвитку, які реалізуються у закордонних країнах. До того ж було б доцільним приділити більше уваги адаптації моделі політики, яка характерна для унітарних європейських країн, до вітчизняних умов.

5. У роботі (розділ 5) дисертант досліджує можливості смарт-спеціалізації у сфері міжрегіональної інтеграції. Хоча ми погоджуємось з автором у тому, що використання європейського досвіду реалізації смарт-спеціалізації дозволить органам влади регіонального рівня більш ефективно реалізувати власний потенціал розвитку шляхом впровадження інноваційних форм міжрегіональної інтеграції, проте українське законодавство передбачає, що кожен регіон має визначитись зі своєю розумною спеціалізацією, що було імplementовано у регіональних стратегіях на період до 2027 року. Тому варто було провести аналіз реалізації цих стратегічних пріоритетів.

Загальний висновок

Наведені зауваження не впливають на зміст та високу оцінку дисертації і не знижують значущості проведеного дисертаційного дослідження.

Дисертаційна робота С.В. Корнієвського є самостійним та завершеним науковим дослідженням і містить наукові результати, що у сукупності вирішують важливу наукову проблему науки державного управління, її зміст відповідає спеціальності 25.00.01 - теорія та історія державного управління.

Зміст реферату ідентичний основним положенням дисертації. Оформлення дисертації та реферату здійснено з дотриманням вимог МОН України.

Основні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи науково обґрунтовані і мають теоретичне та практичне значення для розвитку наукової галузі державного управління. Матеріали розділів дисертації та основні отримані результати відображені в публікаціях у фахових та інших виданнях, впроваджені в навчальний процес підготовки бакалаврів та магістрів публічного управління та адміністрування.

Дисертація С. В. Корнієвського на тему: «Теоретико-методологічні засади публічного управління регіональним розвитком в Україні» виконана на високому теоретичному і методологічному рівнях, відповідає за своїм змістом та сукупністю отриманих наукових результатів вимогам Міністерства освіти і науки України до докторських дисертацій з державного управління, відповідає вимогам пунктів 6-9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197 та паспорту спеціальності 25.00.01 – теорія та історія державного управління, а її автор Корнієвський Сергій Володимирович заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління.

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, професор,
Заслужений працівник освіти України,
професор кафедри публічного врядування
Інституту адміністрування, державного управління
та професійного розвитку Національного університету
«Львівська політехніка»

 Петро ПЕТРОВСЬКИЙ

Підпис Петровського П. М. засвідчую

Вчений секретар
Національного університету «Львівська політехніка»
кандидат технічних наук, доцент

 Роман БРИЛИНСЬКИЙ

Отримано 28.08.2024р. Вчений секретар
СВР Д 08.080.09 Хомченко С. І.

